

ze, opuszcza miasto z powodu nieznosnych upałów i osiada w górach Elborus, gdzie się znajduje piękna miejscowość willegiaturowa Szemiran. W okolicy wznoszą się nadto wspaniałe zamki królewskie, położone wśród oaz, które są zasilane wodociągiem. O siedm kilometrów leży znane miejsce piel-

handel i przemysł, które w czasie zamieszek podupadły, wracają do pierwotnego rozkwitu, podnosi się też znaczenie stolicy, która w ostatnich czasach bardzo ucierpiała i dużo jeszcze czasu upłynie, nim powróci do pierwotnego stanu z przed wybuchu rewolucyi.

sezonie kilkakrotnie wystąpiła gościnnie, kreując partye: Carmeny, Suzuki i Amneris w „Aidzie“. Krytyka tamtejsza, choć bardzo wybredna, nie szczędziła utalentowanej artystce słów najgorętszej pochwały.

Po sezonie letnim wyjeżdża p. Lachowska do Mediolanu na dalsze studia. Będą one uzupełnieniem sumiennej nauki w szkole Souvestrów we Lwowie.

Jadwiga Lachowska.

W gronie śpiewaczek operowych teatru lwowskiego bardzo zaszczytne miejsce zajmuje p. Jadwiga Lachowska. Nadzwyczajny jej, rzadki talent, zwrócił odrazu uwagę muzykalnej publiczności i krytyki, to też już w samych początkach swej kariery artystycznej stała się ulubienicą i faworytką Lwowa. Ta sama sympatya towarzyszy jej i w Krakowie.

Tadeusz Łowczyński.

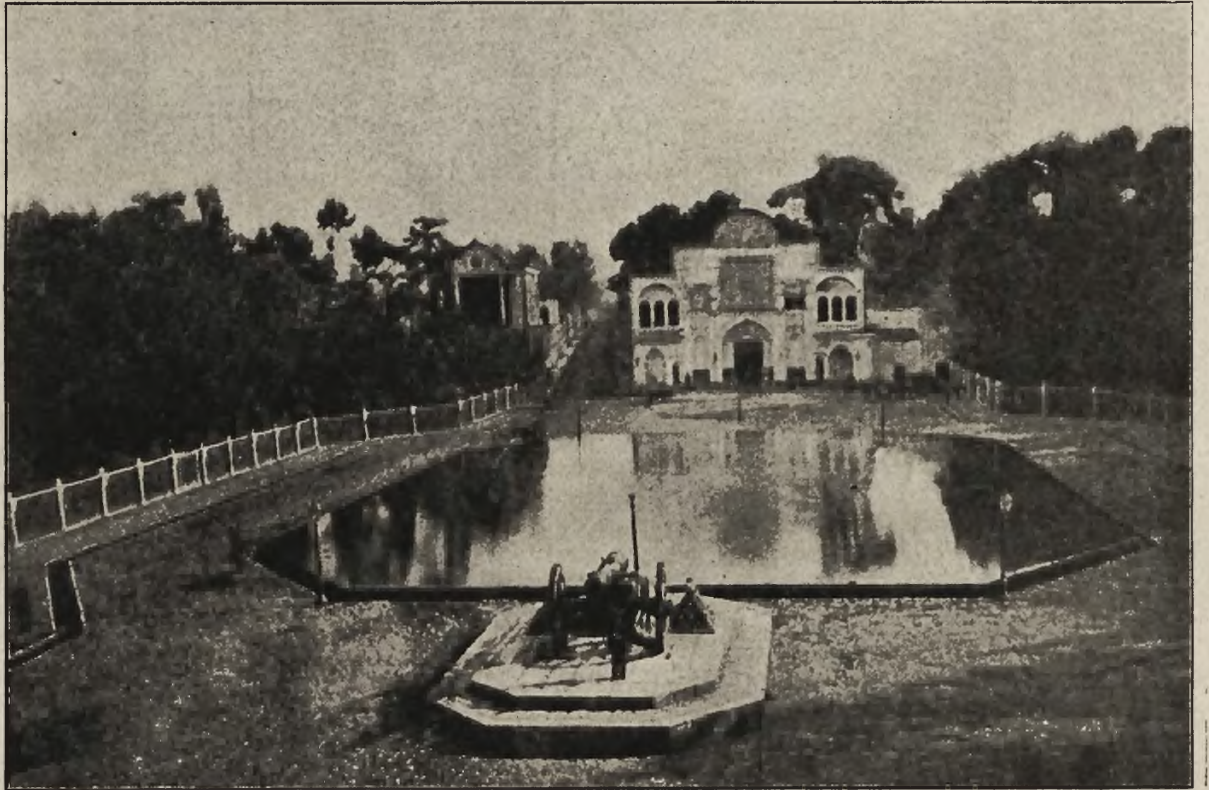
Szybkim krokiem zdąża do szczytu sławy i powodzenia artystycznego ten młody a nadzwyczajnie utalentowany śpiewak. Po dwóch sezonach — w Warszawie i we Lwowie — posiada ogromny już re-

Tadeusz Łowczyński, w roli Jontka.

grzymek. Szabduealum, połączona z miastem zapo mocą kolei.

W Teheranie jest technika z europejskimi profesorami, szkoła wojskowa, zreformowane szkoły ludowe i średnie, wydział teologiczny. Prócz tego są szkoły ormiańskie, francuskie i angielskie. Bazy są wielkie i urządzone w sposób europejski. Od chwili zwycięstwa zwolenników konstytucji życie uliczne w Teheranie zaczyna biec dawnym trybem,

Z Persyi: Pałac szacha w Teheranie. Na przodzie historyczna armata, służąca niegdyś do tracenja przestępców.

Popisową rolą p. Lachowskiej jest „Carmen“. Doskonałe warunki zewnętrzne, ogromny temperament, swoboda w ruchach, a przede wszystkim przesłiczny, duży głos mezzosopranowy, pozwalają młodziutkiej tej śpiewaczce stworzyć postać czarującą wdziękiem, porywającą plastycznością i wyrazistością gry.

Ogromne powodzenie zdobyła też p. Lachowska jako Suzuki w „Madame Butterfly“. Partya to w operze drugoplanowa, mimo to dająca dużo pola do popisu. Talent p. Lachowskiej wysunął partyę Suzuki na jedno z pierwszych miejsc.

Zanotować też należy ogromny sukces, jaki p. Lachowska zdobyła w Warszawie, gdzie w ubiegłym

pertuar, a każda rola opracowana sumiennie, do najdrobniejszych szczegółów.

W krótkim przeciągu czasu, który Łowczyński spędził na scenie, widoczny jest i uderzający postęp. Głos tenorowy piękny, pełen metalicznego dźwięku, spotężniał, zahartował się niejako, deklamacja coraz wyraźniejsza, a gra sceniczna pewna, bez zarzutu.

Udowodnił to artysta najlepiej partyą Cania w „Pajacach“, którą w operze lwowskiej kreował po raz pierwszy. Głosowo usposobiony doskonale, śpiewał nie tylko dobrze ale pięknie, grał zaś wspa-

Z Persyi: Perscy tancerze na ulicach Teheranu.

Jadwiga Lachowska, w roli Suzuki.